

220218

En ny anda och ett nytt sinne

Somliga försöker bli tillräckligt goda för att bli frälsta. De klagar ständigt över sina synder. Herren säger om dem, "Och detta har ni åter gjort, översköljt HERRENS altare med tårar, gråt, och suckan, eftersom han inte längre bryr sig om offret, eller tar emot det med välvilja från er hand." "Ni har tröttat ut HERREN med era ord. Men ni säger, På vilket sätt har vi tröttat ut honom? När ni säger, var och en som gör det onda är god i HERRENS ögon, och han gläder sig över dem, eller: Var är Gud som dömer?"

Botgöring, späkning och ständig bekännelse av synd utan uppriktig ånger, fastor, högtider och yttre ceremonier som inte åtföljs av sann hängivenhet - allt detta har inget värde alls. Kristi offer är tillräckligt. Han frambar ett fullständigt och verksamt offer till Gud, och mänsklig ansträngning utan Kristi förtjänst är värdelös. Vi inte bara vanärar Gud genom att göra så, utan vi förstör vår nuvarande och framtida användbarhet. När vi underlåter att uppskatta värdet av Kristi offer har detta ett inflytande som försämrar oss. Det grusar våra förhoppningar och gör att vi går miste om våra förmåner. Det får oss att ta emot osunda och farliga teorier om den frälsning som har köpts åt oss till ett oändligt pris. Man förstår inte att det är frälsningsplanen som ger människan gudomlig kraft för att hennes mänskliga ansträngningar ska bli fullständigt framgångsrika.

Att bli benådad på det sätt som Kristus benådar innebär inte bara att bli förlåten, utan att få en ny anda i vårt sinne. Herren säger, "Jag ska ge er ett nytt hjärta." Kristi avbild ska inpräntas ända in i sinnet, hjärtat och själen. Aposteln säger, "Men vi har Kristi sinne." Utan den förvandlingsprocess som enbart kan åstadkommas genom gudomlig kraft, blir de ursprungliga böjelserna till synd kvar i hjärtat i all sin styrka, för att smida nya bojor och tvinga oss in i ett slaveri som aldrig kan brytas med mänsklig kraft. Men människor kan aldrig komma in i himlen med sin gamla smak, sina gamla benägenheter, avgudar, idéer och teorier. Himlen vore inte någon lycklig plats för dem, för allt där skulle krocka med deras smak, deras längtan och läggning, och skulle stå i smärtsam kontrast till deras medfödda och förvärvade karaktärsdrag.

- Review and Herald, 19 augusti 1890

(Översättning: S. Gundler)